

Det ærede Flertal har jo nu for sit Vedkommende opstillet disse Ændringer for — som det hedder i Betænkningen — „at komme ind paa Forhandling om Spørgsmaalet“, og jeg tænker ogsaa med det Formaal, at man senere kunde komme ind paa en direkte Forhandling Tingene imellem. Ogsaa dette ønsker jeg meget maa ske, saa snart Lejlighed gives. Men jeg føler mig forvisset om, at det under disse Forhandlinger vil vise sig, at det er rigtigt, som jeg sagde, at de Repræsentanter, der ere valgte af Befolkningens store Flertal gennem den almindelige Valgret, paa Befolkningens Vegne og som Befolkningens direkte Talsmænd i denne Sag, ogsaa ville fastholde Ønsket om at faa en Lovgivning paa den lige og almindelige Valgrets Grund. Det er mit Haab, at det for Regeringens Vedkommende vil vise sig, at den kan vente Befolkningens gode Støtte, saaledes at den med Vægt paa Befolkningens Vegne kan hævde dette Krav. Det er sagt og ofte fremhævet i dette høje Ting, at der er Fare ved at gaa til en Ordning som den af Regeringen foreslaaede. Jeg ser ikke nogen Fare ved at gaa til denne Ordning, men jeg ser megen og alvorlig Fare ved at lade det være. Jeg tror, at det, at man modsætter sig en saadan Udvikling, bidrager i højeste Grad til, at der skabes Betingelser for en ensidig Klasseagitation i Befolkningen og for at rejse Uvillie mellem de forskellige Befolkningslag i Stedet for at kalde dem til Samling til et sundt og nyttigt Fællesarbejde i Kommunernes Tjeneste.

Det blev sagt allerede i den Forordning, som var grundlæggende for senere Tidens Lovgivning paa dette Omraade, at man ved en fri og velordnet Kommunalforfatning ogsaa skulde udøve „en gavnlig Indflydelse paa at nære Iver og rigtig Sans for det almindelige Vel“. Jeg tror, at naar dette gode Maal skal naas gennem en kommunal Forfatning, er det nødvendigt, at man paa dette Omraade følger Skridt med Landets og Folkets almindelige Udvikling, og jeg tør hævde, at efter at vi nu have set den jævne Befolkning paa saa mangfoldig Maade styre og lede store og omfattende Foretagender samdrægtigt og dygtigt, har det vist sig, at naar vi skulle fastholde det Maal, som saaledes oprindeligt er sat, skulle vi gaa til at indføre en kommunal Forfatning, der holder sig paa den lige og almindelige Valgrets Grund samtidig med, at den til Sikring af de forskellige Interesser og Mindretal medtager Forholdstalsvalgmaaden.

Ordføreren (Tolderlund): Jeg skal gøre nogle ganske faa Bemærkninger, idet jeg skal afholde mig fra at komme ind paa den vidtløftige Forhandling, som jo i enkelte Tilfælde har faaet Karakteren af en 1ste Behandling. Jeg skal til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) bemærke, at naar han baade i Betænkningen og i Dag i Salen har sagt, at det maa bero paa en Misforstaaelse, at man har savnet Villighed fra Mindretallets Side til Forhandling, saa kan det jo være, at det er en Misforstaaelse, der bunder i, at det ærede Mindretal ikke har fundet det formaalistjenukt at gaa til en Forhandling, men det kan jo være, at man kan betragte disse Udtalelser som Udtryk for en Villighed til paa et senere Tidspunkt at komme til en virkelig Forhandling. Men jeg maa fra mit Standpunkt fastholde, at jeg ikke har set noget Ønske fra Mindretallets Side i saa Henseende. Jeg har ganske vist mærket et Ønske om, at Sagen meget hurtig maa fremmes, et Ønske, som selvfølgelig maa være meget let at opfylde, naar man, som Mindretallet vil tage Lovforslaget, som det foreligger, men det ved Mindretallet jo, at det kan Flertallet ikke. Der er fra det ærede Medlem (Madsen-Mygdal) som ogsaa fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) bestandig sagt, at der er et Ønske om denne Lovs Gennemførelse hos Befolkningen. Deres Meningsfæller ere jo dog ikke den samlede Befolkning; altsaa et saadant Udtryk, synes jeg, er for vidtgaaende. Den højttærede Minister sagde jo ogsaa for et Øjeblik siden: „hos en Del af Befolkningen“, det kan jeg forstaa, men at man bør betragte det som et almindeligt Ønske hos Befolkningen, kan jeg ikke anerkende. Der er fremkommet en hel Del forskellige Udtalelser, men Tiden er jo allerede ret fremrykket, saa jeg skal afholde mig fra at komme videre ind paa dem. Bestandig har der været Tale om det Skel, som Flertallet vilde sætte ved Lovforslaget. Det ærede Mindretal maa jo dog erkende, at der allerede for Tiden er to Klasser. Det ærede Mindretal maa endvidere vide, at der jo er Eksempler paa, at man i den Retning er gaaet langt videre mange andre Steder. Jeg ønsker ikke at komme ind i preussiske Forhold, men jeg maa dog bemærke, at man der er gaaet til en Deling af Vælgerne i tre Klasser, rigtignok paa en Maade, som jeg ikke erkender for rigtig, men man kunde vel finde en Maade, som var betryggende for alle Interesser. Det skal jeg for øvrigt ikke komme ind